

nem tudom megmondani, hogy mi ebből a tanulság, de ha egy kicsit vársz, majd eszembe jut.

— Talán nincs is, — kockáztatta meg Alisz.

— Lári-fári! Gyerek vagy! — szólta a hercegnő. — Mindenben van tanulság, csak meg kell keresni. — Beszéd közben mindig közelebb furakodott Aliszhoz.

Alisz nem igen volt elragadtatva ettől a nagy közelségtől, először, mert a hercegnő igazán nagyon csúnya volt, másodszor, mert kellemetlenül hegyes állát állandóan Alisz vállára támasztotta.

Alisz nem akart udvariatlan lenni, ezért némán beletörődött sorsába. — Most sokkal jobban megy a játék, — mondta csak azért, hogy mondjon valamit.

— Úgy van, — szólta a hercegnő, — és ebből az a tanulság, hogy addig jár a kórsó a kútra, amíg eltörik.

— Mintha valaki azt mondta volna egyszer, hogy mindenki a maga dolgával törődjék, — gúnyolódott Alisz.

— No igen, hisze — mondta a hercegnő. Alisz vállába fúrta, — tanulság, hogy aki másra esik bele.

— Nagyszerű, hogy ben a tanulságot, — g

— Merem állítani rajta, mért nem ölelem kis szünet után a hercegnőt az az oka, hogy nem van a flamingódnak. Vagy próbáljam?

— Nem lehet tudni, — szolta Alisz óvatosan, volt inyjére ez a nagy

— Nagyon igaz, — nő, — a flamingó épp tár. És mi ebből a tanulság, embert barátjáról.

— Csakhogy a mu nem ember, — jegyezték.

— Igazad van, mi hercegnő. — Bámulatozod kifejezni magad.

— Azt hiszem, h — mondta Alisz.

— Hát persze, hogy hercegnő, aki gondolkodott, amit Alisz mondta, az elbeszélben egy nagy mustár tanulság? Székely társaság.

— Most jut eszembe, hogy aki nem ügyelt a hercegnő sérére. — A mustár az a rajta, de azért az.

— Teljesen egyetértek.